

ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK
TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRA

NEB
NEMZETI EMLÉKEZET BIZOTTSÁGA

KEMÉNY BÉLA

Születési név: KLEIN BÉLA
Anyja neve: SCHLÉSINGER RÓZSA
Apja neve: KLEIN GÉZA
Születési idő: 1911. NOVEMBER 9.
Születési hely: CSERHÁTSZENTIVÁN
Elhalálozás ideje: 1974. DECEMBER 5.

VÉGZETTSÉGEK

Eredeti foglalkozás/végzettség	asztalossegéd
8 általános	1955
2 éves operatív iskola	1960
Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem	1960

RENDFOKOZATOK

alhadnagy	1946
áv. százados	1955
rny. őrnagy	1956
r. alezredes	1962

BEOSZTÁSOK

Magyar Államrendőrség Vidéki Főkapitányság Politikai Osztály		1946
BM Személyzeti Főosztály Tanulmányi Osztály		1949
Államvédelmi Hatóság Vizsgálati Főosztály		1950
Államvédelmi Hatóság Fejér Megyei Osztály Vizsgálati Alosztály	alosztályvezető	1953
BM Személyzeti Főosztály Tanulmányi Osztály		1955
BM Személyzeti Főosztály Rehabilitációs Osztály		1956
Budapesti Rendőr-főkapitányság Politikai Nyomozó Osztály Vizsgálati Alosztály	alosztályvezető-helyettes	1957
BM II/8-b (Belsőreakció Vizsgálati) Alosztály	alosztályvezető-helyettes	1959
BM III/1. Osztály	alosztályvezető-helyettes	1962
Nyugállományba helyezve		1964

KITÜNTETÉSEK

Csehszlovák Fehéroroszlán Rend arany fokozata	1949
Magyar Népköztársasági Érdemérem ezüst fokozata	1951
Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérem	1957
Szolgálati Érdemérem (15 év)	1967

KARRIER

1946-ban került a politikai rendőrség állományába. Először a Magyar Államrendőrség Vidéki Főkapitányságának Politikai Osztályán, majd 1947-ig a Nógrád megyei, 1949-ig pedig a Pest megyei részlegnél teljesített szolgálatot. 1949-ben a BM Személyzeti Főosztály Tanulmányi Osztályához került mint operatív iskolai osztályvezető. 1950-ben a Vizsgálati Főosztályra helyezték át, 1952 és 1953 között az Államvédelmi Hatóság Fejér megyei Vizsgálati Alosztályát vezette. 1953-ban fegyelmi úton elbocsátották a belügyi állományból, de a felülvizsgálat után 1955-től már ismét a BM Személyzeti Főosztályon, a Tanulmányi Osztályon, majd – a forradalom kitöréséig – a Rehabilitációs Irodán teljesített szolgálatot.

1956. október 23. és október 30. között a BM Személyzeti Főosztályán tartózkodott, részt vett az épület fegyveres védelmében és a letartóztatottak kihallgatásában. Ezután bujkálni kényszerült, de november 1-jén a felkelők elfogták és a Markó utcai börtönbe került. November 4-én szabadult, és ekkortól fegyveres szolgálatot látott el, jelentkezett a karhatalomba, és az épület biztosítását látta el. Ezután a BRFK Politikai Nyomozó Osztályán a Vizsgálati Alosztályra került. 1958-ban készített minősítése szerint:

„Az ellenforradalom idején és az azt követő időben több csoportos ügy vizsgálatát irányította és dolgozta fel, ezek az ügyek igen alaposan lettek kivizsgálva és dokumentálva, mindez Kemény elvtárs jó munkájának tudható be.”

Két évvel későbbi jellemzése pedig arról is tudósít, hogy az alosztályán sokan nem értettek egyet a párt büntetőpolitikájával:

„Az alosztályon egy-két elvtárs zúgolódott amiatt, hogy ellenforradalmi bűncselekményeket elkövetők tekintetében egyes javaslatok a vezetés részéről elutasításra találtak. Meg kell értetni az elvtársakkal, hogy az ellenforradalmi bűncselekményeket pártunk büntetőpolitikai elvei szigorú betartásával értékeljük.”

1964-ben került nyugállományba, és tíz évvel később hunyt el, a BM saját halottjának tekintette.

A megtorlás során – többek között – az alábbi ügyek vizsgálatában vett részt:

Baka Lajos István és társai,

Tóth János és társai,

Fodor László és társai,

Kósa Pál és társai,

Nickelsburg László és társai,

Straussz Károly ügye,

Fejes Sándor ügye.

FORRÁSOK

ÁBTL 2.8.1. 2630. Kemény Béla